

België – Belgique
P.B.
2800 Mechelen 1
8/6080

RIMNieuws

Nummer 66/67 – I^{ste} kwartaal 2005

Driemaandelijks tijdschrift – Afgiftekantoor Mechelen 1
V.U.: Marc Rubben, Willem Geets str. 30, 2800 Mechelen

Colofon

RIM kan maar overleven met uw bijdragen. Nu we opnieuw op kruissnelheid raken, kan U van ons weer het driemaandelijks RIM-Nieuws verwachten en de traditionele RIM-activiteiten.

Aarzel dus niet en schrijf uw bijdrage van € 10,00 over op rekening 320-4195088-05 van Restauratie Integratie Mechelen..

RIMNieuws is het driemaandelijks orgaan van Restauratie Integratie Mechelen v.z.w. ("RIM").

Foto's: Frans Geys

Layout: Peter Van den Bossche

Inlichtingen: RIM en Mechelenbinnestebuiten: p/a Marc Rubben,
Willem Geetsstraat 30, 2800 Mechelen (015/347864)

Email: info@rim.be

Bezoek ook de RIM website:

<http://www.rim.be>

Wet van 08/12/92 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer: de gegevens aangaande de RIM-leden zijn opgeslagen in het bestand beheerd door RIM v.z.w., en worden slechts gebruikt voor interne administratieve doeleinden. Het ledenbestand van RIM v.z.w. wordt niet aan derden medegedeeld. Als U wil kennis nemen van de gegevens over uw persoon in ons bestand, kan dit mits eenvoudige schriftelijke aanvraag (een kopie van uw identiteitskaart insluiten) aan RIM v.z.w., Dageraad straat 45, 2800 Mechelen. Indien zou blijken dat onze bestanden onjuiste gegevens bevatten, zullen deze op uw aanvraag worden aangepast.

Editoriaal

RIM heeft de voorbije maanden niet stil gezeten. Er is dan ook meer dan voldoende werk aan de winkel in Mechelen. Of de Colomakerk behouden blijft, staat nog niet vast. RIM zal op verschillende niveaus alles op alles blijven zetten om deze kerk te redden. Het gebouw is niet alleen beeldbepalend voor een volledig stadsdeel, het is ook architecturaal waardevol.

Wij zullen ook met argusogen de “reconversie” van het Lorettenklooster volgen. Niet alleen de drie unieke 16de eeuwse diephuizen en het beschermde deel langs de Melaan zijn uiterst waardevol, ook de (nog al te vaak ondergewaardeerde) neo-gothische vleugel schreeuwt om onze inzet. Bij een ombouw naar woongelegenheden of kantoren moet in elk geval vermeden worden dat het gebouw wordt herleid tot een karkas, opgevuld met ziellose nieuwbouw. De façade-architectuur mag dan nog steeds de regel zijn bij dergelijke renovaties, toch kent Vlaanderen ook voorbeelden van herbestemming van oude panden mét respect voor het interieur. Want, laten we wel wezen: de koper van een dergelijke loft valt vaak immers precies voor dat fraaie schrijnwerk, voor die unieke faïencetegels.

Margaretha is opnieuw in het straatbeeld verschenen, met originele sokkel en gietijzeren hekwerk. Die eer is een ander Mechels beeld niet te beurt gevallen: de “Vadderik” aan de Veemarkt mist de bijhorende blauwe hardsteen en het hekje rondom. Laten we hopen dat bij een volgende verhuis van onze Neptunus de ornamenten worden teruggeplaatst. Voor zover ze behoorlijk zijn opgeslagen, natuurlijk.

De redactie

Margaretha: wie verdient de pluim op de hoed?

Tekst van het persbericht van RIM naar aanleiding van de plechtige “terugplaatsing” van het Margaretha-beeld.

Zaterdag is het feest. Het beeld van Margaretha van Oostenrijk krijgt opnieuw een plaatsje in het stadscentrum. Het is een feest met een wrange nasmaak.

De vroede stadsvaders zullen hun mooie speech mogen houden, over hoe zij het toch allemaal mooi voor elkaar hebben gekregen en het beeld in alle pracht en praal hebben teruggezet. Een beetje cynisch niet?

Een dik jaar geleden was dat allemaal niet zo zeker. Margriet zou ergens in een hoekje gedumpt worden en een nieuwe moderne sokkel krijgen. De Mechelaar lag er toch niet wakker van volgens Somers en zijn kornuiten. Mis poes!

Er ontstond heel wat commotie rond. Één van onze illustere stadsvaders was het op een bepaalde moment zo beu dat hij zich de uitspraak: “zet ze terug in Oostenrijk, dan is het uit met dat gezever” liet ontvallen. Dat Margaretha nooit in Oostenrijk is geweest, deed even niets ter zake.

Uiteindelijk durfde het College niet anders dan Margaretha met alle zorgen te omringen. De sokkel en het ijzeren hekwerk kregen een grondige opknapbeurt. En ja, ook de versteende wijzerplaat rondom het standbeeld zou terugkomen. Over een ereplaatsje op de Grote Markt kon niet meer onderhandeld worden. Parkinguitbater Vinci had nu eenmaal de ondergrond van de Grote Markt cadeau gekregen.

Vrijdag staat ze er terug. Is het door ons stadsbestuur? Neen, niet echt.

Het is de Mechelaar die zijn Margriet zo geerne ziet en zodanig begon te morren dat ze het zelfs op het stadshuis hoorden. Vandaag verdient hij de pluim op de hoed.

Het verhaal van de Vadderik is gelijkaardig. Ook onze vadsigaard is terug!

Het is ook hier weer de Mechelaar, in dit geval de figuur van handelaars van het Vadderikcomité, die aan het touw heeft getrokken en er een echt feest van heeft gemaakt.

Dankjewel!

Hooghuis in St. Katelijne Waver wordt gerestaureerd

Het hooghuis in Sint Katelijne Waver wordt gerestaureerd. In 1981 werd het hooghuis samen met de stallingen wettelijk beschermd. Hooghuis en stallingen zijn de overblijfselen van een hoevecomplex waarvan de oudste kern dateert uit begin 16de eeuw. In 1988 voerde Johan Grootaerts reeds een grondig bouwhistorisch en technisch onderzoek en tekende kunsthistorica Linda Van Langendonck voor een archiefonderzoek. Er werden dringende instandhoudingswerken uitgevoerd. Nadat in maart 1989 een restauratiedossier was ingediend, zou de zaak meer dan 15 jaar lang in een impasse blijven. Talrijke voorstellen kwamen op tafel: rondom het te restaureren Hooghuis een serre bouwen (zoals dat in Finland soms gebeurt), restauratie en bouwen van een nieuwe schuur (de originele was ingestort), het verplaatsen van het Hooghuis... Geen enkel voorstel bood voldoende waarborgen voor het monument.

Het huidige project, de restauratie van het Hooghuis en de inrichting ervan als deel van een kantoor, lijkt levensvatbaar. Een van de problemen is immers steeds de ligging van het monument geweest: geïsoleerd en omgeven door drukke verkeersaders. Voor een bedrijf is die ligging

eerder een troef. Het pand wordt deskundig gerestaureerd en uitgebreid met een nieuwbouw in staal en glas.

Die nieuwbouw wordt links van het huidige Hooghuis ingeplant, op minimaal 3m van de perceelgrens, en fungeert als uitbreiding voor het kantoor.

Hier wordt ook een sanitaire cel en de technieken ondergebracht. Op die wijze wordt het historisch karakter van het Hooghuis zoveel mogelijk gevrijwaard van zware technische ingrepen.

Een glazen strook accentueert de overgang tussen oud en nieuw, tussen het Hooghuis en het Laaghuis. Door die duidelijke scheiding tussen beide kan bovendien de achtergevel van het Hooghuis zichtbaar blijven.

Om de hoogte van het Hooghuis te accentueren wordt de nieuwbouw zo laag mogelijk gehouden: de ruimte wordt op $\pm 1\text{m}50$ onder het maaiveld aangezet.

Begin 17de eeuwse documenten laten vermoeden dat de hoeve aanvankelijk de "Wijnants"-hoeve werd genoemd, een stenen huis voorzien van een schuur, een beerput, een haard en alle andere toebehoren. De totale oppervlakte van het domein bedroeg iets meer dan 31ha.

Van de 17de eeuw tot het begin van de 20ste eeuw was het goed in handen van de familie De Crane. Het waren steeds bemiddelde lieden die het domein hebben bewoond. Ongetwijfeld behoorden ook de bouwheren daartoe.

Uit een aantal elementen blijkt de hoge kwaliteit van het gebouw. Het huis is opgetrokken uit steen en bevat een herenkamer en een dubbele duiventoren (wat een voorrecht was). Ook uit het gevelconcept, uit de constructie (ondermeer van het dak) en uit de afwerking, blijkt dat het een "huis van stand" was. In de 18de eeuw werd het pand verbouwd, zoals de deuroplijsting aangeeft.

Vanaf het midden van de 16de eeuw heerste in de Zuidelijke Nederlanden bij de bezittende klasse een “tuincultuur”. Alleen al rond Antwerpen zijn in die periode 370 “heerlijkheden” gekend, steeds voorzien van een grote tuin.

Dat ook rond Mechelen dit soort heerlijkheden voorkomt, hoeft niet te verbazen. Als zetel van de Grote Raad was de Dijlestad in die periode een belangrijk bestuurlijk centrum.

Wie minder geld had dan de topklasse, kocht een pachthoeve waarin hij voor zichzelf een “herenkamer” voorbehold. Een bescheidener variant van de “heerlijkheid”.

Bij een “huys van plaisantie” hoorde overigens steeds een boerderij, een neerhof met pachter.

Het hooghuis in Sint-Katelijne-Waver is in deze regio niet het enige overgebleven pand van die aard. Ook aan de Hoge Weg in Battel vinden we een –ondertussen gerestaureerd- hooghuis en in Bonheiden loopt de Berentrodedreef ook al uit op een dergelijke hoeve.

Lorettenklooster gegeerd door projectontwikkelaars

Er lijkt opnieuw beweging te komen in het dossier van het gewezen Lorettenklooster, tussen Begijnenstraat en Drabstraat. Jarenlang staat het complex nu leeg. In al die tijd hebben verschillende projectontwikkelaars plannen voor herbestemming op tafel gelegd. Nu wonen in de stad alsmaar meer in trek raakt, komt de reconversie van het klooster allicht een stuk dichterbij.

De geschiedenis van het klooster vangt aan bij de oprichting van de Congregatie van de Zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Barmhartigheid in 1839. De devote vrouwen werden ondergebracht in de buurt van de Begijnenstraat. Daar had kanunnik Scheppers in 1835 een voorlopige verblijfplaats laten inrichten voor de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Barmhartigheid. Na het vertrek van de broeders, bouwden de zusters er een echt klooster uit.

De congregatie legde zich vooral toe op de zorg voor oude vrouwen en op het onderwijs van meisjes. De zusters richtten een kleuterschool en een middelbare school op. Het klooster breidde uit: tussen 1855 en 1895 werden enkele aangrenzende percelen in de Drabstraat toegevoegd en verbouwd tot de huidige opbouw. In 1855 kwam “het Sweert” erbij, in 1888 verrees naast “het Sweert” een nieuw volume en in 1892 werd het “Hooghuys” aan het complex toegevoegd.

In 1911 tenslotte kwam aan de Begijnenstraat de neogothische vleugel in de plaats van het vroegere kloostergebouw. De neoclassicistische kapel uit 1878 bleef behouden, maar aangepast aan de stijl van het nieuwe kloostergebouw.

Het Lorettenklooster biedt een rijke verscheidenheid aan bouwstijlen. De verschillende delen van het complex hebben alle hun waarde. Het 16de eeuwse “hooghuis” aan de noordzijde van het volume aan de Drabstraat, werd in 1997 wettelijk beschermd. Het gebouw met de puntgevel geeft uit op de Melaan.

Achter een deel van de banale, grijze gevels langs de Drabstraat gaan drie unieke 16de eeuwse diephuizen schuil. "Het Sweert" was in de 17de eeuw ontstaan door een samenvoeging van drie 16de eeuwse diephuizen. De 2 zuidelijke diephuizen werden vermoedelijk in 1635 samengevoegd. Net voor de 17de eeuw kwam er een derde volume bij.

In de loop van de 18de eeuw werd het geheel heringericht als een voornaam burgershuis met rijk gedecoreerde vertrekken. "Het Sweert" is een zeer waardevol monument dat een schat aan zowel 16de als 18de eeuwse interieurelementen bevat.

Ook de begin 20ste eeuwse neogothische vleugel –ingezegend in 1912- is beslist merkwaardig. Voor zijn tijd was het ontwerp van bouwmeester E.Peel modern. Op de gelijkvloerse etage waren keuken, refter, eet- en waszaal ondergebracht. De eerste en de tweede verdieping deden dienst als utilitaire ruimte en als slaapvertrekken. Opvallend is de luxueuze, zelfs geraffineerde uitvoering, gekenmerkt door prachtig schrijnwerk, fraaie faiënce en een sierlijke smeedijzeren trap.

Het complex is geschikt voor heel wat doeleinden. De verschillende delen hebben elk hun eigenheid, zodat er voor meerdere functies een plaats is in het complex. Rekening houdend met de ligging, lijkt bewoning toch voor de hand te liggen. Aan een bouwwaanvraag moeten uiterst strenge voorwaarden worden gekoppeld. De neogothische vleugel en "Het Sweert" kunnen alleen voor het nageslacht worden bewaard via een wettelijke bescherming.

Een dossier dat RIM met argusogen blijft volgen...

Bronnen: Du Bin, M: "Lorettenklooster"
Callens T; en Van den Moorter, M: "Het Lorettenklooster" in Brochure Open Monumentendag 2001 Mechelen

Eco-huis in vroegere kopergieterij Pas

In de Coxiestraat zijn de werken van start gegaan om de westelijke vleugel van de 19de eeuwse kopergieterij Pas om te bouwen tot een eco-kantoorgebouw. Natuurpunt Vlaanderen vestigt er zijn nationale secretariaat. Het kantoor dat de organisatie vandaag huurt aan het Kardinaal Mercierplein, ook in de Mechelse stationsbuurt, is immers te klein, te duur en niet functioneel. Het Brusselse pand waarin Natuurpunt jarenlang zijn hoofdzetel heeft gehad, wordt verkocht.

De nieuwe stek krijgt meteen een voorbeeldfunctie. Natuurpunt kiest doelbewust voor de renovatie van een waardevol industrieel pand in de buurt van het station. Het gebouw moet een statement zijn, de milieu-organisatie wil zoveel mogelijk gebruik maken van milieuvriendelijke en energiebesparende technieken. Het kantoorgebouw moet tegelijk ook functioneel zijn. Honderd personeelsleden moeten er een comfortabel plaatsje vinden. Ook de verwerking en de verzending van de postorderbestellingen van de Natuurpunt Winkel zal vanuit de Coxiestraat gebeuren.

De 19de eeuwse constructie wordt zoveel mogelijk bewaard. De fraaie gietijzeren kolommen blijven. De ijzeren dakspanten moeten helaas wijken. Het kantoorgebouw krijgt er immers een etage bij, een lichte constructie. Ook de autolift (het pand heeft een tijdlang dienst gedaan als parkeergarage) verdwijnt.

De renovatie houdt enkele gedurfde ingrepen in. Het gebouw krijgt er een atrium bij en achter de oorspronkelijke -behouden- voorgevel wordt een tweede -glazen- gevel opgetrokken. De combinatie van de oude structuur en de transparantie van de nieuwbouw drukt tegelijk respect uit voor het erfgoed en openheid van het nieuwe kantoor. "We willen graag een spraakmakend project realiseren dat een meerwaarde inhoudt voor de omgeving," zo luidt het bij Natuurpunt.

Twee architecten, Herman Bogaerts van het Ontwerp Kollektief en John Mooens van het Architectencoöperatief slaan de handen in elkaar om de klus te klaren. Mooens heeft heel wat ervaring met de inrichting van kantoren. Bogaerts tekende begin jaren 1990 voor “De Gieterij”, de reconversie tot woongelegenheden van de volumes van de kopergieterij langs de Stationsstraat. “De Gieterij” was het eerste loftproject in Mechelen. Nu kan de Mechelse loftpionier de achtervleugel van het enorme gebouw aanpakken. Bogaerts werd niet alleen in huis gehaald om zijn band met het complex. De architect heeft zich in de loop der jaren toegelegd op milieuvriendelijke technieken en duurzaam bouwen.

Het fabrieksgebouw tussen Stationsstraat en Coxiestraat zal weldra een volledige reconversie hebben ondergaan. Verschillende functies (een klein stuk van het pand -waar vroeger de discotheek "Revue" was gehuisvest- werd enkele geleden heringericht) vereisten een verschillende aanpak. Maar de wijze waarop de verschillende delen van de 19de eeuwse kopergieterij werden ingevuld vertelt ook heel wat over de tijdsgeest. Tussen de oplevering van de lofts aan de Stationsstraat en de geplande ingebruikname van de vleugel aan de Coxiestraat, liggen bijna 15 jaar. "Kopergieterij Pas" wordt een boeiend studie-object voor generaties architecten.

Meubelfabriek aan de Nete wordt loft-project

Op de grens tussen Mechelen en Sint-Katelijne-Waver staat een origineel loft-project in de steigers. Aan de oever van de Nete wordt een gewezen zetelmakerij omgebouwd tot 8 comfortabele woongelegenheden. Het gebouw is een strak rechttoe-rechtaan gebouw in U-vorm. Het dateert uit 1970 en is van de hand van ingenieur Mortelmans (die in Mechelen ook de beide watertorens en de Nekkerhal heeft ontworpen). De ligging is bijzonder: met uitzicht op de rivier en pal naast het Domein Roosendaal. De toekomstige bewoners zullen zelf ook over het nodige groen beschikken: het terrein (licht glooiend en doorsneden door een beekje) waarop de vroegere fabriek (70x40m) is ingeplant, beslaat immers niet minder dan 6ha.

Architect Jos Serneels heeft het strakke karakter van het gebouw behouden, maar o.m. door het overvloedig gebruik van hout en andere natuurlijke materialen heeft de ontwerper ernaar gestreefd een maximale symbiose met het omliggende landschap te bereiken.

Het gebouw is als geen ander geschikt voor hergebruik. De constructie is niet alleen duurzaam, maar ook uitermate simpel: de dragende structuur bestaat uit paddestoelvormige kolommen die betonnen platen dragen. Geen balken. Die eenvoudige en open structuur betekent: nauwelijks beperkingen voor een nieuwe invulling.

Bij het ontwerp van het nieuwe wooncomplex is veel aandacht besteed aan de integratie in natuur en aan de toepassing van milieuvriendelijke technieken (waterzuivering met groot rietveld, toegankelijk groen dak voor waterbuffering, uitbreiding met zonne-energie en centrale stookplaats met optimum hoogrendementsinstallaties).

De omgebouwde fabriek biedt een maximaal comfort: elke eigenaar beschikt over een eigen garage, een rechtstreekse toegang tot de garage, een daktuin en een terras. De “Refuge Roosendaal” biedt de bewoner ook een fitnessruimte met aansluitend een gemeenschappelijk terras, een overdekte bezoekersparking, een waterpartij in het centrale gedeelte van de U-vorm.

Architect Serneels omschrijft het project als een “sociale woonvorm gericht op de individualist die belang hecht aan zijn privacy.

Een vrij uniek gegeven, de reconversie van een fabriek in de groene stadsrand tot luxe-lofts.

MECHELENBINNENSTEBUITEN -ZOMERPROGRAMMA 2005

Elk jaar organiseert Mechelenbinnenstebuiten in de zomer een reeks wandelingen met open inschrijving. Ook in de zomer van 2004 bieden wij een gevarieerd wandelprogramma aan. Elke woensdagavond en elke zondagmiddag in augustus verkennen we Mechelen, van de vroegste Middeleeuwen tot de huidige tijd, van de grootste monumenten tot de kleinste huisjes, van de prachtigste pleinen tot de nauwste steegjes. Een stad in beweging.

Naar goede gewoonte nemen we de IJzerenleen als startplaats (tussen de leuningen).

We starten op woensdag om 19u en op zondag om 14u. De wandelingen duren ongeveer drie uur. Onderweg geven we de mogelijkheid om de dorst in gezellig cafeetje te lessen.

Deelname: € 7,00. Leden KVNS , RIM, Omgevingsfilosofie: € 5,00. Kinderen tot 12 jaar gratis.

Begijnhofwijken – Heembeemd

Woensdag 3 augustus om 19.00

Zondag 7 augustus om 14.00

Begijnen waren niet altijd op dezelfde plaats gevestigd. De stedelijke overheid zag hen liever buiten de stad dan in de stad. Met de groei van de stad verschoof ook het Begijnhof. De ontvolking van onze steden maakte hen plots terug welkom in de binnenstad. In de tweede helft van vorige eeuw maken het Grote en Mechels begijnhof een revival mee. Deze verpauperde en ook door veel gastarbeiders bewoonde wijken, wisten toen plots een creatief publiek aan te trekken. Je zou de trek naar de begijnhoven van toen kunnen vergelijken met de zucht naar lofts van vandaag.

Vandaag zijn de Begijnhoven nog steeds in trek maar het publiek dat ernaar toetrekt heeft een andere gedrevenheid dan dertig jaar geleden. De wijkvernieuwing van het Groot-Begijnhof vooral door particulieren, confronteren met de wijkvernieuwing in de eraangrenzende wijk Klein Begijnhof- Heembeemd is een van de rode draden doorheen deze wandeling.

Bourgondië herbezocht

Woensdag 10 augustus om 19.00

Zondag 14 augustus om 14.00

Ooit was Mechelen de politieke en culturele hoofdstad van de Bourgondische Nederlanden. In 1473 richtte hertog Karel de Stoute reeds het Parlement van Mechelen op. Tijdens de regering van Margaretha van Oostenrijk kwamen kunstenaars en wetenschappers van wereldformaat naar Mechelen. Talrijke monumenten getuigen nog van die belangrijke bloeiperiode. De laatste jaren zijn de plaatsen die aan deze periode doen denken, grondig heringericht en werden beelden opzijgeschoven . Een ogenblik om alles terug op een rijtje te zetten.

Van Dodoens tot het Dodoensziekenhuis: Stadshygiëne, Armen- en Ziekenzorg doorheen de tijd

Woensdag 17 augustus om 19.00

Zondag 21 augustus om 14.00

Op het einde van de 19de eeuw werden steden soms vergeleken met doofpotten voor een volk.

Plaatsen waar een volk uitstierf en ontaardde. De industrialisering met de ermee gepaarde gaande vervuiling had de stad Mechelen zoals vele andere steden met veel onhygiënische toestanden opgezadeld. Maar ook in vroeger periodes bleek geregeld de zorg van de stadsmagistraat voor de volksgezondheid. Verstedelijking -het opzoeken van de stad om er vrij en beschermd te zijn, bracht een hele reeks gezondheids uitdagingen met zich mee, waarvoor de stadsmagistraat en de maatschappij oplossingen zocht.

Arbeid in de stad

Woensdag 24 augustus om 19.00

Zondag 28 augustus om 14.00

Vandaag worden onze steden meer en meer slaappleatsen. Vroeger waren steden in de eerste plaats marktplaatsen om later productie-centra te worden. De wandeling Arbeid in de stad stelt zich niet alleen tot doel na te gaan welke producten en waar ze in de stad gemaakt werden maar ook wie ze maakte en hoe de maker en zijn familie leefde en hoe de arbeid doorheen de tijd georganiseerd werd.

Kokeneten doorheen de tijden

Woensdag 31 augustus om 19.00

Kokeneten of alleen maar eten kopen of alleen maar eten doorheen de tijden.

De liefde van de man gaat door de maag stelt men soms wel eens. Bloemkool met witte saus als integratietest roepen de anderen. Als dit ideeën goed juist is, gaan de mannen tegenwoordig wel erg vreemd en kunnen we ons afvragen sinds wanneer we zelf geïntegreerd zijn. Een rondleiding

over voedsel, voedselvoorziening, eethuizen, Mechelse eetgewoonten doorheen de tijden met proevertjes.

Aantal plaatsen beperkt. Inschrijven noodzakelijk en alleen mogelijk tijdens een vorige rondleiding. Naast de Normale deelnameprijs van € 5 of € 7 wordt er een toeslag van € 15 gevraagd voor de proeverijen. Het is echter geen wandelend eetfestijn.

Informatie tel 0486 51 35 43
Mechelenbinnestebuiten vzw
Guy Bertrand
Dageraadstraat 45
2800 Mechelen

info@mechelenbinnenstebuiten.be
www.mechelenbinnestebuiten.be
www.waaromtoscane.be

Mechelenbinnenstebuiten heeft ook een folder met een aanbod voor groepen/ wijkwandelingen, thematische rondelidingen en fietstochten.

Het zomeraanbod van Mechelenbinnensterbuiten is opgenomen in het programma 'Waarom Toscane?'. Met dit aanbod kan je deze zomer ook nog andere wandelingen in de omgeving van Mechelen meemaken.

Inhoudstafel RIMNieuws 68

Editio	3
Margaretha	4
Hooghuis wordt gerestaureerd	5
Lorettenklooster	9
Eco-huis in kopergieterij Pas	11
Meubelfabriek wordt loftcomplex	14
Mechelenbinnenstebuiten	16

Doelstellingen RIM v.z.w.

RIM v.z.w. (Restauratie Integratie Mechelen) is een vereniging die bekommerd is om de toestand van het Mechels roerend en onroerend cultureel erfgoed.

Omdat zij vindt dat dit erfgoed niet altijd juist gewaardeerd wordt, moet er iets gedaan worden om de situatie te verbeteren.

RIM v.z.w. zal vooral aandacht hebben voor het architecturale en stedenbouwkundige patrimonium in groot Mechelen zonder daarom ander cultureel erfgoed uit te sluiten.

RIM v.z.w. wil sensibiliseren om waardevolle oude panden in stand te houden, te restaureren en te integreren. Integreren betekent ervoor zorgen dat een oud gebouw weer nuttig gebruikt wordt, weer meespeelt in de omgeving en zichzelf zo beschermt tegen verwaarlozing.

RIM v.z.w. wil niet gaan werken naast bestaande organisaties en initiatieven: het wil veeleer een gespreksforum worden, een uitwisselingsplatform bieden. Dit is absoluut nodig wil er een geloofwaardige en gecoördineerde aanpak komen.

RIM v.z.w. wil zowel het grote publiek sensibiliseren als de eigenaars van waardevolle gebouwen en de overheid. Concreet wil zij het grote publiek benaderen met een regelmatig verschijnende nieuwsbrief. Er worden contacten gezocht met eigenaars, overheid en geïnteresseerde organisaties.